

Studiul 8 pentru 25 noiembrie 2017

ÎNTRE VOINȚĂ ȘI NEPUTINȚĂ?

„Dar acum, am fost izbăviți
de Lege, și suntem morți
față de Legea aceasta, care
ne ținea robi, pentru ca să
slujim lui Dumnezeu într-un
duh nou, iar nu după vechea
slovă.” (Romani 7:6)

A se citi Romani 7:1-6

Pentru a putea înțelege mai bine comparația pe care o face aici Pavel, trebuie să ne amintim scopul lui Pavel la scrierea scrisorii către Romani.

Iudeii convertiți continuau să creadă că era nevoie să păzească legea (atât cea morală, cât și cea ceremonială) pentru a fi mântuiți și învățau această doctrină în biserici.

Pentru Pavel, omul cel vechi (al credinciosului iudeu) este acela care se încapățânează în a-și câștiga mântuirea prin păzirea strictă a legii. Omul cel nou este acela care acceptă jertfa lui Hristos ca și mijloc de mântuire.

El vroia să împiedice ca ideea de mântuire prin faptele legii să fie acceptată de către neamurile romane.

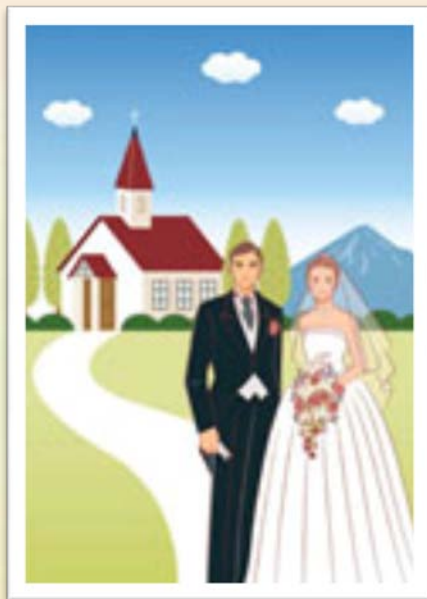
TRECEREA DE LA LEGE LA HAR

Primul soț

Soțul este legea, adică omul nostru vechi care încearcă să se mântuiască împlinind litera legii. Cât timp suntem căsătoriți cu legea, suntem supuși exigențelor ei.

Moartea primului soț

Când suntem crucificați (murim) cu Hristos, moare natura noastră păcătoasă veche și suntem eliberați de condamnare și de sub stăpânirea păcatului și a legii.

„Omul cel vechi” este primul soț. Răstignirea „omului cel vechi” (cap. 6:6) este moartea soțului. Învierea la o viață nouă (cap. 6:5, 11) este noua căsătorie. În fiecare caz, rezultatul final înseamnă a aduce rod pentru Dumnezeu; rodul unei vieți schimbate.

Noua căsătorie

Unindu-se cu mântuitorul înviat, credincioșii renasc din Duh Sfânt și trăiesc sub influența Sa, astfel încât, de aici înainte credinciosul nu îi mai slujește lui Dumnezeu motivat de un sentiment de robie legală sau teamă, ci dintr-un duh nou de libertate și de dragoste.

EXPERIENȚA LUI PAVEL

A se citi Romani 7:7-11

Legea nu este păcat. Păcatul este în om, iar legea îl descoperă.

Pavel, ca și fariseu versat care trăia în conformitate cu secta cea mai strictă din religia sa, prin eforturi intense (și totuși inutile) și prin păzirea exterioară a încercat să împlinească exigențele unei legi sfinte care răscolea inima.

Când Pavel a ajuns să înțeleagă natura spirituală a legii, noile cunoștințe i-au folosit doar ca să îl acuze a fi încălcător și a trezi în el tot felul de dorințe rele (v. 8).

Când a înțeles că legea, în loc să îl salveze - îl condamna, a murit. Adică, a înțeles că sfârșitul lui era moartea veșnică. (v. 11).

DUHOVNICESC ȘI PĂMÂNTESC

A se citi Romani 7:12-14

Duhovnicească: Legea

Legea lui Dumnezeu, ca și descoperire a caracterului Autorului său și expresie a gândurilor și voinței Sale, este spre binele nostru și este sfântă, dreaptă și bună. A o împlini este la dispoziția celor care sunt duhovnicești și au roada Duhului.

Pământesc: Păcatul

Cât timp trăim conform cărnii, suntem vânduți păcatului. Oamenii cei mai sfinți sunt carnali în comparație cu spiritualitatea legii.

Funcția permanentă a poruncilor este descoperirea normelor de dreptate, convingerea de păcat și descoperirea nevoii de un Mântuitor. Dacă nu ar fi Legea care să convingă de păcat, Evanghelia ar fi neputincioasă, cel puțin atâta timp cât păcătosul nu ar fi convins de păcatul său, deoarece nu ar simți nevoia de pocăință și de încredere în Hristos.

**„Căci nu înțeleg ceea ce fac: întrucât nu fac [practic] ceea ce vreau, ci fac ceea ce urăsc [ceea ce sfârșesc a face]”
(Romani 7:15 DHH)**

„Când vede aceste foste dorințe și sentimente, pe care el le dezaprobă, și le urăște, pretinzând în chip gălăgios să-și reafirme puterea asupra lui, creștinul se luptă contra influenței lor, și tânjește de dor de a fi umplut cu toate roadele Duhului lui Dumnezeu. Dar el descoperă că nici prin sine, și nici cu ajutorul Legii nu poate efectua eliberarea sa de ceea ce urăște sau să izbutească să săvârșească faptele acelea pe care le aprobă și dorește să le facă. În fiecare seară își face cunoscută mărturisirea sa plină de căință de neajutorare și dorul lui fierbinte după ajutor de sus” (CBA, asupra versetului din Romani 7:15)

„În fiecare zi este nevoie de eforturi înnoite spre a restrânge și refuza eul. În fiecare zi sunt lupte de dus și biruințe de câștigat. În fiecare zi sufletul trebuie să fie mobilizat în implorare serioasă către Dumnezeu pentru puternicele biruințe ale crucii”

E.G.W. (Mărturii pentru biserică, vol 4, pag. 429)

LUPTA INTERIOARĂ

A se citi Romani 7:16-20

Ce poate face omul în fața acestei lupte care se dă în interiorul lui?

„Aici este o lucrare pe care omul o poate face. Trebuie să se uite în oglindă, sfânta lege a lui Dumnezeu, să își descopere defectele caracterului moral și să abandoneze păcatele spălându-și haina caracterului în sângele Mielului. Invidia, orgoliul, răutatea, înșelăciunea, mândria și crima vor fi curățate din inima care primește dragostea lui Hristos și care se agață de speranța că va fi transformat după asemănarea Lui. Religia lui Hristos rafinează și înobilează pe posesor, nu contează ce relații ar fi avut în viață sau prin ce circumstanțe a trecut. Dămenii care ajung să fie creștini posesori ai unei mari lumini se ridică deasupra nivelului caracterului anterior și ajung să dobândească o mai mare putere mentală și morală. Cei care au căzut în păcat și în crimă și au fost degradați de ele, datorită meritelor Mântuitorului pot fi ridicați la un nivel cu foarte puțin mai jos decât îngerii.”

CELE DOUĂ LEGI ÎN OM

A se citi Romani 7:21-25

Numai datorită lui ISUS HRISTOS
putem obține victoria

LEGEA DIN MINTE

Cunoașterea voii lui Dumnezeu
descoperită omului

Este legea lui Dumnezeu
înțeleasă și acceptată de
mintea mea

Mă conduce la Isus Hristos, cel
care mă eliberează de păcat

LEGEA DIN MĂDULARE

Forța malignă care crează
probleme în viața mea

Profită de fiecare impuls carnal

Face sclav păcatului

Această luptă între cele două legi interioare este o luptă pe viață și pe moarte.

„O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?
**Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos,
Domnul nostru!**” (Romani 7:24-25)

„Aceasta este culminarea către care a țintit raționamentul lui Pavel în acest capitol. Nu e de ajuns de a fi convins de excelența Legii sau de a recunoaște înțelepciunea și justetea obligațiilor ei. Nu e de ajuns de a consimți că ea este bună și chiar numai de a avea plăcere de preceptele ei. Nici o măsură de străduință plină de râvnă pentru ascultare nu va fi în stare să biruiască legea păcatului din mădulare, până când păcătosul care se luptă nu se predă în credință lui Hristos. Atunci supunerea față de o persoană ia locul unei ascultări legaliste față de o lege. Și întrucât este o supunere față de o persoană mult iubită, ea e considerată ca o deplină libertate”

Comentarii Biblice Adventiste, asupra versetului din Romani 7:25

